

ALLAH'TAN NE İSTEMELİ?

Nouman Ali Khan

Ramazan giderek yaklaşmakta ve Ramazan yaklaşırken daha fazla ibadet etmeniz gerektiği, Allah'a yaklaşmamız gerektiği ve Kur'an'la yeniden iletişime geçmeniz gerektiği konusunda hatırlatmalar alıyorsunuz. Ve ben de bundan birkaç adım geriye gidip kendim için duymam gerektiğini düşündüğüm ve inşaAllah hepimizin faydalanabileceği çok daha temel ve basit bir şeye değinmek istedim.

Allah ile aramızdaki en temel ilişkilerden biri O'ndan bir şeyler istemek. Onun yardımına ihtiyacımız var. Dini konularda, rehberlik konusunda, doğru yola bağlı kalıp kötülükten uzak kalmakta, bağışlanmakta O'na muhtacız. Manevi meselelerde imanımız için O'nun yardımına ihtiyaç duyarız ama hayattaki diğer her şey için de O'nun yardımına ihtiyacımız var; ailevi konularda, sağlık sorunlarında, maddi konularda... Çoğunuz kimsenin anlamadığı olanaksız durumlar içinde takılmış durumdasınız. Tek anlayan siz ve Allah. Başka birisine anlatmaya çalıştığınızda bile idrak edemezler. Anlamazlar. Sadece Allah sizin neler yaşadığınızı, yaşadıklarınızın size ne sıkıntılar verdiğini anlayabilir.

Hepimiz o çeşit ya da bu çeşit bir zorluk içindeyiz. Allah insanoğlunun gerçeğini şöyle tarif eder: "Lekad halaknâl insâne fi kebedin. (Beled:4)" Gerçekten biz (her)insanı (hayatında karşılaşacağı) birtakım zorluklar içinde yarattık. Ya zihnen tükenmişsinizdir, ya duygusal olarak bitmişsinizdir, ya maddi olarak tükenmişsinizdir. İşyeri tükenmişliği, bedenen tükenmişsinizdir, eziyet çekmişsinizdir. Sağlığınız tükenmiştir, yaşıınız tükenmiştir. Bilirsiniz zekânız... Bir probleminiz varsa bu çözümü, şu çözümü, o çözümü denersiniz, hiçbir işe yaramaz, zekânız/yaraticılığınız tükenmiştir.

Biz sürekli bir 'kebed' durumundayız, bir yerde sıkışmışız, ya da başka bir yerde, ya da daha başka. Bu zihnimizin çoğunu meşgul eder. Çoğu zaman kendinizi olumlu düşünmeye zorlamanız gerekir çünkü zorlamazsanız, araba kullanırken ya da birkaç dakika kendinizle kaldığınızda yaşadığınız bütün negatif şeyler, çözülmesi gereken her problem, yapılması gerekip de henüz yapılmamış olan

her şey, kafanızın içinde dönüp durur. Bunlar O'ndan problemlerimizi çözmesini, ihtiyaçlarımızı gidermesini, arzuladıklarımızı vermesini isterken kafamızın meşgul olduğu şeyler ve tabi ki Allah'la olan ilişkimizin bir parçası.

Bugün başlamak istediğim şey, gerçekten Allah'tan her ne istiyorsak başarıyla isteyebilmemiz için sizin ve benim ihtiyacım olan en önemli gizli malzemelerden biri. Hepimizin istediği şeyler var ve bunlar Allah ile bizim aramızda sır. Ama eğer gerçekten Allah azze ve celle'nin istediğine karşılık vereceğinden hakikaten umutlu olacak bir şekilde isteyebilecekseniz, bazı şeylerin yerli yerinde olması gerekiyor. Kur'an'ın altını çizdiği yerli yerinde olması gereken en önemli şeylerden biri şu: siz ve ben öncelikle Allah'tan bağışlanma dilemek zorundayız. O'ndan herhangi bir şey istemeden önce, bizi affetmesini istemek durumundayız. Sizin istediğiniz ya da benim istediğim herhangi bir şeyden önce samimi olarak Allah'tan bizi affetmesini istememiz gerekiyor.

Bugün şöyle söylüyorum, bilirsiniz insanlar bağışlanma için hangi duayı edebilirim diye sorabilirler ya da bu dua için en güzel hangi kelimeleri kullanabilirim diye. İnsanların ayrı durumlar için duaları var örneğin bir kadın hamileyken bana mail atıp ya da yanıma gelip "Benim yakında çocuğum olacak, şu anda hangi duayı yapmalıyım?" diye soruyor ya da birisi gelip "İş görüşmesine gidiyorum, hangi duayı etmeliyim?" diyor. Daima şöyledir: Özel bir durum için özel bir dua ver bana.

Bu kelimelerin mukaddes oldukları ve vahyedildikleri için önemli olduklarını söylememe izin verin ama her durumun duası, aslında Allah'ın affını aramaktır. Bütün problemlerinizi kurtulmanın duası, her şeyi halleden o tek dua, samimiyetle Allah'ın affının peşinde olmaktır. Nuh aleyhisselam dokuz asırdan uzun bir zaman boyunca kavmini davet etti, onlara kesintisiz tebliğde bulundu ve bu uğraşının sonunda geriye baktığında onlara vermeye çalıştığı mesajı özetledi. Tabi ki onlara sadece bir konuşma yapmamıştı, onlarla bir kere ya da iki kere konuşmamıştı. "...daevtu kavmî leylen ve nehârâ. (Nuh Suresi:5)" ...kavmimi gece ve gündüz davet ettim. Gece ve gündüz. Nuh aleyhisselam geceleri bile dinlenmemişti. Sürekli ve sürekli onları davet ediyordu. Bir surenin adı ona ayrıldı, Nuh Suresi, Nuh aleyhisselamın suresi. O kendisi bütün bu süre boyunca insanlarına vermeye çalıştığı tüm mesajı şöyle özetliyor:

Sizden istediğim nedir? “Ve innî kullemâ daevtuhum li tagfira lehum... (Nuh Suresi:7)” “Kendilerini bağışlaman için (imana gelsinler diye) ne zaman davet etsem...” Onları her davet ettiğimde Ya Rabb onları yalnızca senin affedebilmen için imana davet ediyor, çağırıyordum. Ve sonra kelimenin tam manasıyla diyor ki işte bu onları davet ediş şeklim, onlara tamı tamına yeniden ve yeniden söyleyip durduğum şey: “Kult/Söyledim ustagfirû rabbekum/ Rabbinizden mağfiret dileyin innehu kâne gaffârâ(Nuh Suresi:10)” bu kısma sonra geleceğim “innehu kâne gaffârâ/ Şüphe yok ki Allah sürekli bağışlayan, bağışlayan ve bağışlamaya devam edendir. Ve O bunu tekrar tekrar yapar.”

Ancak bundan sonra söylediği şey o kadar dikkat çekici ki: Siz insanlar dedi. Ve burada onun kiminle konuştuğunu anlamanızı istiyorum. O tarihteki en kötü milletlerden biriyle konuşuyor. Nuh aleyhisselamın kavmi bütün milletlerin en kötülerinden biri olarak tanımlanıyor. Kamer Suresi gibi Allah’ın farklı milletleri tarif ettiği yerlerde, ya da Zariyat Suresi gibi Allah’ın, O’na ve peygamberlere isyan eden ve helak edilen geçmiş milletleri anlattığı yerlerde, Nuh Aleyhisselamın kavmine geldiği zaman ne diyor? “Ve kavme nûhın min kablu, innehum kânû hum azleme ve atğa.(Necm Suresi:52)” “Daha önceden Nuh kavmini (helâk etti). Şüphesiz onlar diğerler herkesten daha zalim ve daha azgındılar.” Nuh’un kavmi en kötü kınamaya sahipti. Bu mantıklı çünkü her peygamberde olduğu gibi bir nesil için değil, üç nesilden nesiller boyunca peygamberleri vardı. Her 120 senede çocukluktan yetişkinliğe ulaşan bir nesil oldu ve Nuh asırlar boyunca bunu gördü. O kırk-elli nesil gördü ve hepsi de onu geri çevirdi. Onların hepsine aynı daveti anlattı. Bunu anlatmamın bir nedeni var. Çok çok kötü insanlarla muhataptı, beterin beteriyle konuşuyordu. Onlara ne teklif ediyordu? “ustagfirû rabbekum/ Rabbinizden bağışlanma dileyin.” diyordu “innehu kâne gaffârâ/ Şüphe yok ki Allah sürekli bağışlayan, bağışlayan ve bağışlamaya devam edendir.”

Siz yüzünüze gözünüze bulaştırıp duruyorsunuz ve Allah da bağışlayıp duruyor. Üstelik O’nun teklifi bununla da bitmiyor. “Yursili semâe aleykum midrârâ (Nuh Suresi:11)” Yursili cevabun emrdir. Ki bu şu anlama gelir: “Eğer ondan bağışlanma dilersen, işte o zaman Allah semayı senin için açar ve üstüne bolca dökülür.” Şimdi bu yağmura bir atıf olabilir. Bu yağmura atıf olabilir. İşe bakın ki bu tufana uğrayacağınıza bir atıf değil, onlar(Nuh’un kavmi) tufana uğradılar

değil mi? Sel bastı. Ancak Allah burada farklı bir çeşit yağmurdan bahsediyor. Eğer mağfiret dilerseniz, Nuh kavmini helak eden yağmur, size hayat getiren yağmur olur. Onlar yağmur için dua etmediler, onlar yağmur istemediler ve Allah yalnızca onlara affedilmek için dua etmelerini söyledi. Eğer affedilmek için dua ederseniz, sema açılacak ve dökülmeye başlayacak. Allah su dökülecek demedi, yağmur dökülecek demedi. Sema dökülecek dedi. Çünkü sema, sudan daha fazlasına sahip. Semada göklerden gelen af var, huzur var, sukunet, iman, senin hakkındaki hüküm, problemlerinin çözümü orada. Hepsi semadan gelir. Allah baraj kapaklarını açar ve mağfiret dilemediğiniz için şimdiye değin sahip olamadığınız tüm hazineleri açılır. Sadece af dileyin. A probleminin, B probleminin, C probleminin çözümünü istiyorsunuz. Üstelik sahip olduğunuzu bilmediğiniz problemlerinizi bile var. Allah onlara sahip olduğunuzu biliyor. Siz ve ben yalnızca af dileyen samimi insanlardan olabilirsek, işte o zaman bu problemler ilahi müdahale ile çözüme kavuşacak. “Yursili semâe aleykum midrârâ” ve bu da yeterli değil. Kimin için af diliyorsunuz, kendiniz için. “ustagfirû rabbekum” kendiniz için bağışlanma dileyin. Allah diyor ki: “Ve yumdidkum bi emvâlin ve benîne(Nuh Suresi:12)” “Size para ve evlatlar vererek sizi destekler.” İyi mirasınızı para ve çocuklarla daha ileri götürür. Bu para sizi Allah’tan uzaklaştıracak para da değil, çünkü bu mağfiret dilediğiniz bağlamda oluyor. O size daha hayırlı işler yapmanıza vesile olacak faydalı parayı verecek ve sizi hem bu dünyada maddi açıdan, hem de Ahiret açısından faydalandırarak. Ve size hayatta oldukları müddetçe iyilik yapacak, saygı duyacak, sizi sevecek, size itaat edecek, sizi onurlandıracak hayırlı çocuklar verecektir. Hayattayken size mutluluk verecek, öldüğünüzde bile iyi amellerde bulunarak mezarınızda devam eden yatırımınız olacaktırlar. Allah bunların tamamını size verir. Bu arada para ve evlatlar sonrasında da olan iki aynı kelime: “...innehum asavnî vettebeû men lem yezidhu mâluhu ve veleduhû illâ hasârâ(Nuh Suresi:21)” “Bana karşı geldiler ve parası ve çocuğu kendisine ziyandan başkasını artırmayan kimselerin peşinden gittiler.” Para ve çocuklar kayıp demek. Ama para ve çocuklar siz bağışlanma diledikten sonra Allah’tan geldiği zaman, kazanç olurlar. Bakın aynı para ve çocuklar, aynı para ve çocuklar. Tek fark şimdi onların üstlerinde Allah’ın bağışlamasının lutfu var. Allah onları affıyla arındırana kadar kirliymişler gibi... “ustagfirû rabbekum” Allah’tan mağfiret dileyin, bakın ne açılmıyor? Sema sizin hayal edemeyeceğiniz şekilde açılır, sizin için yönlendirme açılır, kavrama sizin için açılır. Kişisel, içsel problemlerinizi

azalıp gitmeye başlar. Örneğin öfke. Öfke kurtulması zor bir şeydir. Bazı insanlar öfkelerinden kurtulamadıkları için acınası bir hayat yaşarlar, bir şey içlerini kemirip durur ve onunla savaşmaları mümkün olmaz o kadar ki 'Öfkemden kurtulmam mümkün değil ve böyle sinirli biri olduğum için Allah beni affetmez.' demeye başlarlar. Ben affedilemem. Sahabe Hudeybiye olayında hakikaten öfkelenmişti. Allah bu öfkenin giderilmesi hakkında ne söyledi? Şöyle dedi: "enzele sekînete fî kulûbil mu'minîne.(Fetih Suresi:4)" O gökten aşağıya inananların kalbine huzur-sekinet-sakinlik indirdi. Sakinlik sizden gelmiyor, benden sizden gelen bir şey değil. Biz kendimizi sakinleştiremeyiz. Musa'nın annesi bebeğini suya bırakırken tedirginlikten, korkudan ölüyordu. Allah diyor ki:"lev lâ rabatna alâ kalbihâ (Kasas suresi:10)" "Eğer biz onun kalbini bağlayıp onu güçlü tutmasaydık" Allah onun kalbine güç verdi. Bunu kendisi yapabilecek güçte değildi, çok korkmuştu, çok sarsılmıştı. Şifa bulmanızı sağlayacak ilahi müdahale diye bir şey var. Sahip olduğunuz günahlar, eğilimler var. Bazı insanlar fuhuşa karşı koyamaz, bazıları kendi öfkelerine karşı koyamaz. Öfkelerini kontrol edemezler. Bazıları kedere boğulmuştur. Bir kısmı sürekli parayı düşünür, kendilerine engel olamazlar. Bu problemlerin çözümü Allah'tan gelir. İşte bu semanın açılmasıdır. Sema sizin en derinlerinizde olan şeyler için açılır ve gelir o içinizdeki meseleleri çözer. Suyun yeri temizlediği gibi sizi temizler.

"Ve yumdiddkum bi emvâlin ve benîne/Size para ve evlatlar vererek sizi destekler." Ama bu yeterli değil, devam eder: " ve yec'al lekum cennâtin ve yec'al lekum enhârân/ ve sizin için bahçeler var etsin ve sizin için nehirler akıtsın. (Nuh Suresi:12)" Bu Allah'ın sadece bağışlanma dilerseniz size vermeyeceğim şey yok deme şekli.

Siz ve ben bağışlanma dilediğimiz zaman aldığımız tek şeyin bağışlanma olduğunu sanırız. Allah ise bize diyor ki: bağışlanma dilediğiniz zaman size vermeyeceğim şey yok. Bu neredeyse şöyle siz diğer her şey için istekte bulunabilirsiniz ya da sadece bağışlanma dilerseniz ve her şey dahil olur. Her şey içinde. Ne kaldı ki? Para, çocuklar, tüm sorunlarınız için sema açıldı, bahçeler, nehirler, hepsi sizin için hazır. Ve bu arada mağfiret dilerken şunu öğreniyoruz: normalde bir insan bağışlanma dilediğinde bunun kendisine ahirette faydası

olacağını düşünür, öbür dünyada faydası olacağını sanır. Ama bu ayetler bize diyor ki: hayır, Allah size sadece ahirette değil, bu dünyada da yardım edecek.

Haccı düşünün, sizin ve benim hacca gitmek ve hacımızın kabulü için sahip olduğumuz en büyük motivasyon geçmiş günahlarımızın affedilecek olması, yeni bir başlangıç elde edecek olmamız. Bu yüzden gidersiniz, kelimenin tam manasıyla gömüleceğiniz kıyafetle gidiyorsunuz. Haccın kendisinde bile topluca yürürken “Summe efîdû min haysu efâdan nâsu vestagfirûllâh (Bakara Suresi:199)/ İnsanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah’tan bağışlanma dileyin.” Haccın özü bağışlanma dilemek, amacı, temel geyesi bu. Hacc esnasında bile Allah’a nasıl dua ederiz? Her tavafta “Rabbenâ âtinâ fîd dunyâ haseneten ve fîl âhirati haseneten.” diye dua edilir. Kur’an’daki “Ve minhum men yekûlu rabbenâ âtinâ fîd dunyâ haseneten ve fîl âhirati haseneten ve kînâ azâben nâr (Bakara Suresi:201)” aynı dua: bize dünyada da iyilik ve ahirette de iyilik ver. Başka bir deyişle bize öyle bir iyilik ver ki öbür dünyadaki iyiliği güvence altına alsın. Böyle bir şey var, ve samimi olarak bağışlanma dilersek hepsine sahip olabiliriz.

Şimdi hutbenin bu kadarlık kısmını sizin ve benim mağfiret dilememizin faydasını, amacını vurgulamak için kullandım. Ama hâlâ bunu nasıl yapacağınıza gelemedik. Yani mağfiret dilerken ne yaparsın? Mağfiret dilemenin yapay biçimi var: Estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah... Ki bu bazı insanlar için o kadar yapay hale gelmiştir ki Hz Ali radiyallahu anhu böyle yapan birini görmüş ve “Senin istiğfarın, istiğfara muhtaç.” demişti. Çünkü bu sadece dilinizin dönüp durması.

Sizin ve benim Allah’ın affını dilememize engel olan bazı şeyler olduğunu söylemek istiyorum. Bu beklentilerle ilgili bir mesele. Bazı insanlar zihinlerinin derinliklerinde ben çok korkunç şeyler yaptım, Allah büyük ihtimalle beni pek sevmiyor düşüncesini içselleştirir. Bazılarının Allah benden nefret ediyor diyecek kadar aşırıya kaçtığını bile duydum. Allah benden nefret ediyor. Allah beni sevmiyor. Allah bana öfkeli çünkü çok kötü şeyler yaptım. Allah’ın benim şunu şunu şunu yapmamı istemediğini bildiğim halde yine de gidip yaptım, tekrar tekrar ve tekrar yaptım. Yani hepten Allah’ın iyiliğinden uzağım. Benim dualarım hiçbir şey ifade etmiyor. İnsanlar bunu içselleştirdiğinde, ne

yaptıklarını biliyor musunuz? Ben kötü bir insanım, benim için dua eder misin? Çoktan diskalifiye olduğum için bana dua etmen lazım. En azından umuyorum ki belki Allah seni dinler, belki bir şansım olur yani ben olsam kendimi dinlemezdim ama sen bana göre Allah'la daha yakın gibisin.

Sizi geri götürmeme izin verin. Kime Nuh aleyhisselam tarafından teklifde bulunulmuştu? Nuh aleyhisselam bu teklifi bütün gecelerini mescidde geçiren, her sene hacca giden, oruç tutan insanlara mı yaptı? Hayır. Nuh aleyhisselam bu teklifi dünya üstündeki en asi milletlerden birine yapmıştı. Sürekli isyan halinde olan. Ve demişti ki sadece gelip bağışlanma dilerseniz, Allah size yalnızca bağışlanma değil, tüm dünyayı verecek. Diğer bir deyişle kendinizin işe yaramaz olduğuna karar verme yetkiniz yok, kendiniz ile ilgili çoktan mahvoldum ben deme yetkiniz yok. Af dilemek benim haddime değil, başka birisi isteyebilir ama benden bir şey olmaz, ileri evreyim, umutsuz vakayım, çoktan bittim. Bilakis annem benim için dua edebilir, ya da bu kişi bana dua edecek. İşte tam bu nokta şeytanın geldiği yer. Şeytan bunu kullanır. Şeytan insanların umutsuzluğundan faydalanır. Ve bu şirkin kapılarından biridir biliyor muydunuz? Bu şirke açılan kapılardan bir tanesidir. Niye? Çünkü bunun ardından sahte dinler türer; sen çok berbat durumda olduğundan İsa seni affetsin, İsa'yla iyi geçin o da Tanrı'yı senin için halletsin diyen dinler. O aracı olur ya da araya başka birisini yerleştirirler. Böylelikle bir azizimiz olur ve onun mezarına gider onun suyuna gitmeye çalışır, mezarının önüne biraz çikolata bırakırız ve o da Allah'dan problemlerimizi çözmesini rica eder çünkü siz çok fenasınız, Allah'la muhatap olamazsınız, Allah size karşı çok öfkeli ama o aziz Allah'ın sevdiklerinden bu yüzden de o azizi aracı kılarırsınız işte bu şirkin başlayış şekli. Başka bir deyişle iman demek olan, tevhid demek olan, La ilahe illallah demek olan, Allah'la direkt bağlantımızın özü şudur: siz doğrudan her ne ihtiyacınız varsa direkt kendiniz Allah'tan istemek zorundasınız.

Size söylüyorum kendime de hatırlatıyorum, en çok ihtiyacımız olan şey, bütün ihtiyaçlarımızı karşılayacağından, mağfiret dilemektir. Şimdi bir dille mağfiret dilemek, bir de kalple mağfiret dilemek vardır. İnsanoğlu savunmacı olmaya meyillidir. Eğer ben seni bir konuda eleştirirsem: Hey şunu dediğini duydum niye dedin ki bunu? Ben onu o anlamda söylemedim, neler yaşadığımı bilmiyorsun, afedersin ama tüm hikayeyi bilmiyorsun bile... İşte şöyle şöyle

yaptığını fark ettim. Derhal savunmaya geçersiniz. “Belil insânu alâ nefsihî basîrah ve lev elkâ meâzîrah(Kıyâme Suresi:14-15)/ İnsanoğlu kendine şahittir ancak çok sayıda mazeret ileri sürer.” Sürekli bahaneler sayıp durur.

Eğer Allah’ın affını isteyecekseniz, zaman bulmak zorundasınız. Arapça bilmeseniz de önemli değil, tek bildiğiniz Pencapça olsa da, Bangladeşçe ya da Bahasa dili ya da İngilizce ya da Urduca olsa da fark etmez. Allah’la konuşun ve samimi olarak neyi yanlış yaptıysanız itiraf edin. Bahaneler ileri sürmeyin. Bunu yapmak gerçekten zordur çünkü aynanın karşısında dursanız bile kendinize yalan söylersiniz. Kendinize dersiniz ki: Ben o kadar da kötü değilim. Yaptığım şey için nedenlerim var. Çok şey yaşadım.

Allah’ın karşısına çıkacağınız zaman kendinizi haklı çıkarmayı bırakmak zorundasınız çünkü tüm mazeretlerinizi O zaten biliyor. Ne badireler atlattığınızı, ne zor zamanlar geçirdiğinizi, bunun sizi mahvettiğini, şunun sizi mahvettiğini biliyor zaten. Çok stres altındaydım Ya Rabbi bu yüzden içtim. Ona gerekçelerini söyleme, O gerekçelerini senden daha iyi biliyor. Senin yapman gereken O’na açıkça hiç filtre olmadan, hiç tereddütsüz, gardını indirmiş olarak, utanç duymadan -bunu herhangibirine itiraf etmeye bile utanırsınız- ancak tamamen apaçık ne kadar elinize yüzünüze bulaştırdığınızı, ne kadar berbat halde olduğunuzu tamamen ve apaçık Allah’a itiraf etmediğiniz müddetçe ve bunu yaparken ,söylememe izin verin, bunu kelimelere dökmeye başlarken gözlerinizden yaşların dökülmeyeceğini düşünmek çok güç olurdu. Bir insan için Allah karşısında bu kadar savunmasızca içini dökmek imkansızdır. Herhangi birinin karşısında ve özellikle de Allah’ın karşısında bu kadar çok içini döküp gözlerinden yaşların dökülmeyeceğine inanmak... O an bir acziyet anıdır, dünyaya kendinizi güçlü, kendinden emin ve iyiymiş gibi göstermeniz gerekir, herkes sizi görür ve der ki her şey mükemmel. Ancak hiçbir şeyin mükemmel olmadığını, bir sürü sorunun olduğunu bilen tek kişidir Allah. İşte bundandır ki sen tamamen O’na içini dökmek zorundasın ancak bundan sonra bağışlanma dileme durumunda olabilirsin, ancak bundan sonra secdede yalvarma hakkına sahipsin. İşte bundan sonra olay başka bir şeye dönüşür, artık sadece estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah, estağfurullah değildir. Allah’la gerçek bir konuşmadır. Allah azze ve celleye samimi bir itiraftır. İşte bu çok çok güçlü bir şeydir. Deneyin. Kendi kendinizle olabileceğiniz bir zaman bulmalısınız,

kimsenin dinlemediğine emin olmalısınız. Gece ortasında bile yapamazsınız bunu, yataktan kalkarsınız eşiniz hâlâ yataktadır, yatağın kenarına oturursunuz “Ya Allah beni affet.” ve eşiniz dinliyordur. Bunu yapamazsınız. Arabada tek başınıza olun önemli değil, bir yerde yalnız olun bu Allah’la sizin zamanınız. Sadece Allah’la sizin başbaşa vaktiniz. Kelimelere dökün, kendinizi onu söylerken duyun, fısıldayın. Eğer sadece anlamını bile bilmediğiniz bir grup duayı Arapça ezberler ve ezberden okursanız:

Bunu yapıp durursanız -ki bu dualar güzeldir, güçlüdür- Onları kalbiniz söylemiyor, diliniz söylüyorsa henüz istiğfar dilemiyorsunuz ki. Allah yaptığınız zikir için, söylediğiniz her bir harf için sizi ödüllendirsin fakat bu istiğfar değil. İstiğfar başka bir şey. Bu yaşlar döküldüğü zaman, ancak bunlar açılmaya başladığı zaman sema açılır. Semanın açıldığı an budur. Bu iki şey arasında bir ilişki var.

Sizinle paylaşmak istediğim son şey Allah’tan umutlu olmak. Çünkü bazıları için Allah’ın gerçekten dinleyeceğini kabul etmek zordur. Çok uzun bir zamandır bir problem yaşıyorlardır ve Allah’ın dinlemediğini, önemsemediğini farzetmeye başlarlar. Dua etmenin ne anlamı var ki? Öncelikle Allah’tan alabileceğiniz en en müthiş hediye ne olduğunu biliyor musunuz? Affedilmek. İşte bu alabileceğiniz en güzel hediye, değerini anlasanız da anlamasanız da. Allah’ın vereceğini söylediği diğer her şey eklenmiş bir fayda, geri kalan her şey. Size bir örnek vereyim: çocuklarım var hadi varsayalım ki onlardan biri beni epeyce üzdü, bir hata yaptı, ben de çok sinirlendim. Bunu yapmamalıydın! Böyle konuşmamalıydın! Bunu yaptığına inanamıyorum! Ve onu azarladım. İşte onu azarladım ya eve döndü, geri döndü ve önceden benim için bir şey çizmişti, bana bir kart hazırlamıştı “Baba seni seviyorum.” Yanında ev çizili ya da başka bir şey. Benim için güzel bir şey çizmiş. Benim için çizdiğini kime vermesi lazım? Bana vermesi lazım. Ama buruşturup çöpe attı. Ve çöpe atmadan önce diğer kardeşi “Hey bunu niye babama vermedin? Niye atıyorsun?” diye sordu. “Babam bana çok kızdı, bunu önemsemez, cidden önemsemez. Beni artık sevmiyor.” Eğer böyle hissettiğini bilseydim ne yapardım? Evet haklısın, at çöpe mi derdim? Hayır, gözyaşlarına boğulurdum: “Seni artık sevmediğimi nasıl düşünürsün? Evet batırdın, kötü bir şey yaptın ama sen benim çocuğumsun, milyon kere batırsan da seni severim, kızsam da seni seviyorum. O kağıdı bana

ver, o kağıdı çerçeveleteceğim, buzdolabına asmayı bırak çerçeveye koyacağım.” Çöpten alırım, sonsuza kadar saklarım. Niye? Çünkü çocuğumu onların hatalarına rağmen seviyorum, beni üzseler bile. Bu sadece ben ve kendi çocuğum. Hayır kendim ve çocuğumdan bahsetmiyorum, kendim ve Allah’tan bahsediyorum. Allah’a karşı hata ederim, yanlış yaparım, Allah beni azarlamaz bile. O gökten yıldırım gönderip çarpmadı beni, cehenneme itmedi, kalbimin atmasını durdurmadı. Her yalan söylediğimde konuşma bozukluğu edinmedim, her haram yiyişimde elime felç inmedi, bunlar olmadı. Her harama bakışımda kör olmadım. O hâlâ vermeye devam etti. İhtiyaçlarımı karşılamaya devam etti. Ve ben de şöyle düşünmeye başladım: artık Allah beni hakikaten sevmiyor, eskiden iyiydik ama şimdi ben kötüyüm ya sevgi kayboldu. Öyleyse Allah’a dua etmenin ne manası var ki?

Kimse sizi Allah’ın sevdiği gibi sevmez. Çocuğuma duyduğum sevginin her bir parçası, çocuğunuza ya da ebeveynlerinize duyduğunuz sevginin her bir parçası Allah’ın içinize koyduğu bir şeyin küçük bir parçası. Siz kimseyi sevme yeteğine sahip değilsiniz, sahip olduğumuz sevgi Allah’tan geldi, Allah’tan bir hediye. Eğer bu Allah’ın yarattıklarının ikisi arasındaki sevginin küçük minicik bir parça ise Allah’ın bize duyduğu sevgiyi hayal bile edemeyiz. Kimsenin size aksini söylemesine izin vermeyin. Allah’ın kendisinden nefret ettiğine inanan tek kişi, onların hikayesinin bittiği söylenir, Şeytan’dır. Buna inanıyor, onun için af dilemeye hiç bir neden yok. Çünkü o umutsuz vaka, o kendi hakkında bunu kabul etti. Eğer siz kendiniz hakkında bunu kabul ederseniz, kimin adımlarını takip ediyorsunuz? Bunu düşünün. Adem aleyhisselam cennetteydi, ki cennetten daha güzel bir eviniz olamaz, bir hata yaptı ve Allah azze ve celle onu dünyaya indirdi. Eğer o bu kadar büyük bir seviye düşürüldüysem diye düşünmeye başlasaydı, Allah bana öyle kızgın ki beni taa dünyaya gönderdi. Allah’la bir daha nasıl konuşurum, O’nu bu kadar hayal kırıklığına uğrattıktan sonra?

Ona ne yapması gerektiğini Allah öğretti. Kalbini nasıl düzelteceğini. “...rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tagfirleâ ve terhamnâ le nekûenne minel hâsirîn (Araf suresi:23)”

Çok iyi bir yerde olup çok kötü bir yere düşebilirsiniz. Cennetle kıyaslandığında dünya hiçbir şeydir. O cennetten dünyaya düştü. Ve düştüğü kadar yakındı da

hâlâ Allah’a. Sadece bu sözler bile onları Allah’a bağlamaya yetti. Duadan vazgeçmeyin. Bu ayda, gelmekte olan bu ayda hatta şimdiden itibaren Allah’a nasıl samimi-samimi dua edeceğinizin hazırlıklılığını yapın. Şunu bilin Allah dualarınızın her birini dinler. “...ucîbu da’veta dâi izâ deâni...(Bakara Suresi:186) bu Ramazan için bir duyurudur: “Beni çağıranın çağrısına hemen cevap veririm, her ne zaman çağırırlarsa.” İşte bu Allah’ın ahdi. Ve yapacağınız ve yapacağım bir numaralı dua, affedilmek için olacak. Allah azze ve celle bizi samimi affın insanlarından eylesin, Allah azze ve celle kalplerimize O’nun bağışlamasını dilemenin kuvvetli arzusunu hissetmeyi nasip etsin, Allah azze ve celle kalplerimizi korusun, yaşaran göz nasip etsin. Allah azze ve celle samimi affını arayan bizlere rızık kapılarını ve çözümlerini açsın.

Vaktimi aştığımı biliyorum ama son bir şey, Allah helak etmeyeceği kavimler hakkında konuşur, helak edilmeyi hak eden milletler var ancak Allah onları helak etmeyecek. Niye biliyor musunuz? Çünkü onlar arasında hâlâ mağfiret dileyen bazı insanlar var. Sırf hâlâ affedilmeyi isteyen bazı insanlar olduğu için. Allah bazı insanları helak etmez, bütün bir kavim içindeki bazı insanları. İstiğfar insanı olun. Allah hepimizi korusun.

Nouman Ali Khan

Nouman Ali Khan Derslerini [facebook.com/noumanalikhanturkce](https://www.facebook.com/noumanalikhanturkce) sayfasından takip edebilirsiniz.

[Nouman Ali Khan Türkçe Altyazılı Videolar İçin Tıklayın.](#)

Daha fazla ders metni için web sitemizi ziyaret edin:

<http://www.gencmuslumanlar.com>